

ROJA NU

ORGANA KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWËD

HEJMAR 40-41
İLON-COTMEH 1982

Stockholm'de

SİLAHLANMAYA KARŞI 40 BİN KİŞİ YÜRÜDÜ

BM in Barış ve Silahsızlanma Gününde STOCKHOLM'de 40 Bin Kişi Yürüdü
24 ekim Pazar günü 18 ülke televizyonından 10 dakika Stockholmdeki "barış ve silahsızlanma" için düzenlenen mitingi izledi. Yaklaşık 40 bin kişinin katıldığı miting, bu güne kadar İsveç'

te en büyük barış gösterisiydi.

10 bini aşkın kişi ise sovyetler Birliği ve ABD konsoloslukları arasında 7 km lik "Barış Köprüsü" oluşturular. Her iki konsolosluğu da, Atom silahlarına, savaşa karşı, barış istemlerini ilettiler.

Sovyetler Birliği'nin İsveç'teki yeni konsolosu Boris Pankin, kendisine sunulan istemleri büyük bir coşkuyla kabul edip, benim ülkeyde tüm çabalarıyla bunun için çalışıyor, dedi. Oysa ABD konsolosu ortalıkta görünmemeyi tercih etti.

Bu davranışın gerçekten kimin barış istediğini daha açık bir şekilde gösteriyor.

Miting boyu göze çarpan en çarpıcı sloganlar şunlardı: "Barış istiyoruz" "Atom silahlarına hayır" "Atom silahlarından arındırılmış kuzey"

Tanınmış Sosyal Demokrat Bayan Britt Therin, konuşmasında: "Üstümüzde uçan atom silahları istemiyoruz" yine diğer konuşmacı olan Tage Danielsson ise: "Avrupada sınırlı bir atom savaşı olabileceğine propagandasına alıştırılmışım" dedi.

Mitinge muhafazakar partinin gençlik örgütünden bile yiğinla insan katıldı. Bu insanlığın bir savaş felaketine karşı giderek daha da duyarlı davrandığını gösteriyor.

Yine aynı gün binlerce okul öğrencisi ve daha küçük yaştaki çocuklar Statshuset-Kungsträdgården arası barış türkülerini söylediler.

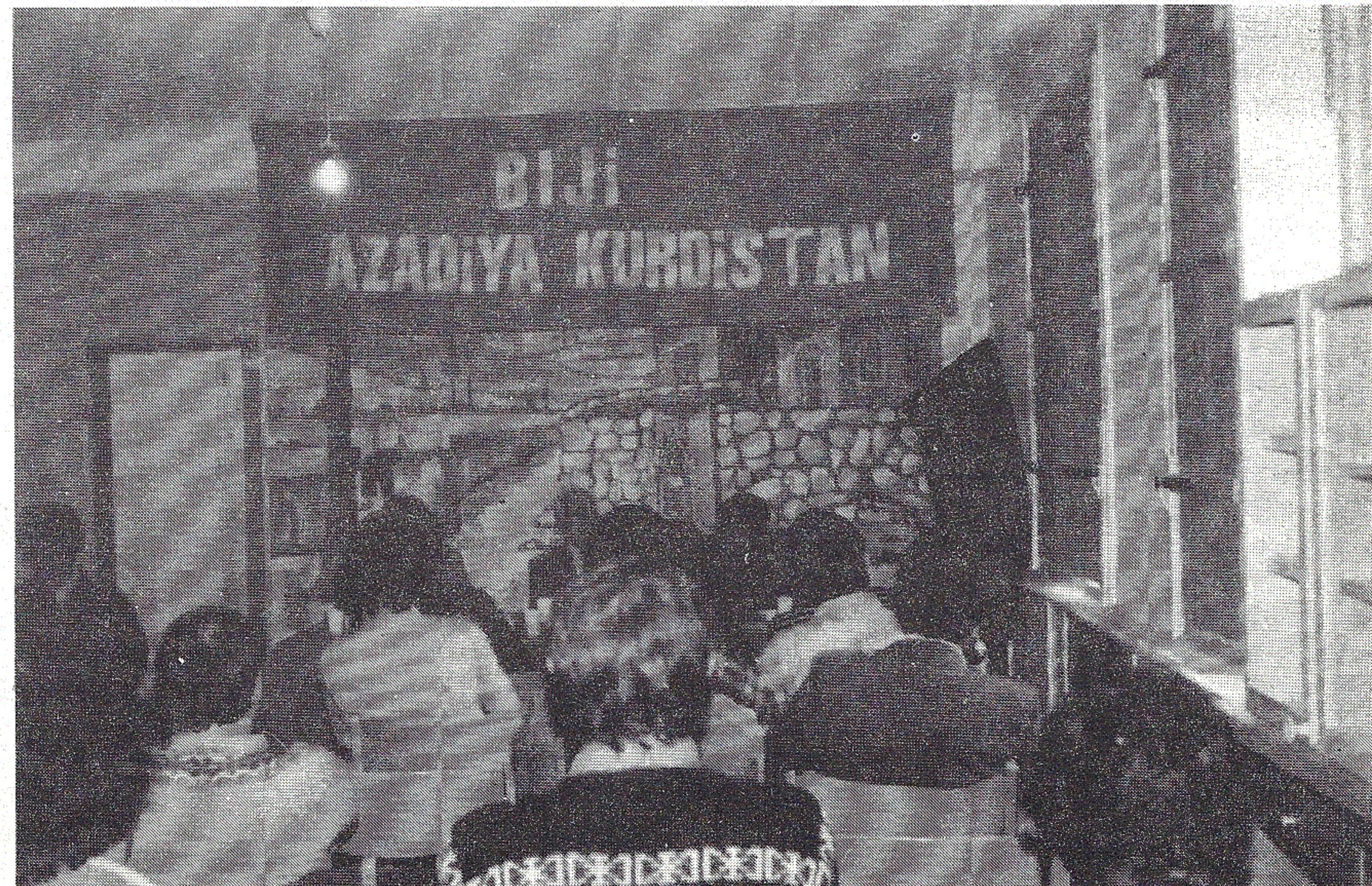
3 Eylül tarihinde derneğimizin 7. olağan kongresi yapıldı. Çok sayıda üye ve dinleyicilerin katıldığı kongre başarılı geçti.

Kurdistan devrim şehitlerini anmak için bir dakikalık saygı duruşundan sonra açılış konuşması yapıldı. Aralarında büyük ozan Cigerxwin ve yazar gazeteci Mahmut Baksi'ninde bulunduğu divan heyeti seçildi. Değişik kitle örgütleri, dayanışma mesajlarını ilettikten sonra çalışma raporunun okunmasına geçildi.

Geçen bir yıllık dönemin zengin, enerjik ve özverili çalışmaları sergilenen raporda, özellikle İşveç Kürtistan İşçi Dernekleri Federasyonunun kurulması ve yaşatılması için gösterilen çabalar vurgulanıyor, bundan böyle de bu yöndeki çalışmaların daha da canlı bir şekilde yürütülmesine dikkat çekiliyor.

Çalışma ve mali raporların okunup aklanmasından sonra, yeni dönemde çalışacak kurullurun seçimine geçildi. Büyüyük bir moral ve birlik havasıyla sürdürülən kongremiz, üvelerin dilek ve temmennilerini sunmalarıyla son buldu.

DERNEĞİMİZİN 7. KONGRESİ YAPILDI

Cayetano Carpio: DEĞERİ OLAN, ADÂLETLİ BİR ÇÖZÜME VARIZ

El Salvador'daki gerilla hareketinin lideri Cayetano Carpio ile yapılan uzun bir röportajın bir bölümünü yayınıyoruz. Çeviriyi işçi komünist Partisi yayın organı NorrskensFlamman gazetesinden yayınlıyoruz.

Askeri yönetimle karşı yürütülen silahlı direniş nasıl boyutlandı.

Bütün politik çözümsüzlüklerin sonu cunda, tek çareyi 1960 ta silaha sarılmış gördük. Küçük çaplı şehir gerilla savaşıyla başladık ve bu kısa zamanda tüm ülkeye yayıldı. Fakat bu askeri savaş halktan tecrit edilmiş bir şekilde değil, aksine onlarla birlikte idi. Böylece, 1970 yılı başlarında baskı ve sömürge altındaki halkın geniş bir kısmını içine alan büyük bir halk harekeeti başladı.

1979 yılında değişik siyasi ve askeri örgütler, Kurtuluş Cephesi FARA-BUNDO MARTÍ ve Devrimci Demokratik cep hede birleştiler. Bu andan itibaren halkın hareketi büyük bir hamle yaptı. 1970 yıllarında değişik toplumsal kesimler General Romeronun azgın yönetimine karşı tepkiler göstermeye başladı. 1979 yazında Komşumuz Nikaragua'da Sandinist gerilla hareketi zafere ulaştı. Askerler ve büyük toprak sahipleri, aynı şeyin El Salvador'da da olabileceğini korkusuyla, bunu önlemek için birkaç subay vasıtasyyla bir darbe yaptılar. Bu 1979 ekiminde oldu. İki asker ve üç sivil'den oluşan Cunta, Demokrasiye geçileceğini ve sosyal reformları yapacaklarını vadedtiler. Bu yüzden bu rejim başlangıçta büyük destek gördü. Örneğin Cunta içerisinde bir Sosyal Demokrat'ta bulunuyordu. Gerilla savaşçı her şeye rağmen eskisi gibi sürdürdü ve kısa bir zaman içinde bu rejimin, bütün vaatlerine rağmen bir öncekinden daha kanlı olduğu görüldü. Sadece birkaç ay içerisinde, Romero dönemindeki 2 yıllık sürede öldürülenlerden daha çok sayıda insan öldürüldü.

Sosyal Demokratlar kısa zamanda muhalefete katıldılar ve Hristiyan Demokrat Parti parçalandı. Bunlardan bir kısmı' da askeri yönetim yanına katıldılar. Liderleri Napoleon Duarte Cunta içerisinde kalıp Seçimlere kadar ülkenin Cumhurbaşkanlığını yaptı.

Çesitli gerilla hareketleri mücadelelerini birleştirdip 1980 yılında Farabundo Martı Kurtuluş Cephesi FMLN ve bunun politik-diplomatik kolu olan FDR i oluşturdu.

Şimdi askeri durum nasıldır?

Şimdi ülkenin yüzde 25 i devrimci güçlerin kontrolündedir. Ülkenin her 14 bölgesinde de gerillalarımız vardır. Gerillalar halkın milisleri ile birlikte çalışıyorlar. Kontrol altında olan yerlerde halkın kendi yönetimini kurmuşlardır. Silahlı güçlerimiz, genellikle düşmanın önemli stratejik noktalarına saldırarak etkin olan küçük birimler halinde örgütlenmişlerdir. Bu hükümet ordusunu, küçük birimler halinde ülkeye yaymaya zorladı. Fakat bizlere önemli bir darbe vurma yeteneğinden yoksunlardır.

Gerilaların eskisi gücü bu son saldırılarla bir artış gösterdimi?

Geçen yılın sonu ve bu yılın başında Stratejik plana insiyatifi geri kazandık. Askeri yönetim şimdi savurmadadır. Bunu demekle, ordunun gücünü arttırap yeni bir saldırıyla geçmek istemedigini belirtmek istemiyorum. Geçen yıl "temizlene saldırısı" diye 46 kez saldırır düzenledilir. Ve her saldırıyla 1000-4000 ve hatta 7000 bin katılıyordu. Her saldırı büyük sayıda sivil halkın korkunç bir şekilde katliama uğratılması ile sonuçlanıyordu. Ama gerillaları kıramadılar. Aksine "kesintisiz saldırısı" eli politik ve askeri stratejimizi içeren insiyatifi elimize almışız. Bütün ülkede ve bütün halkın katılıdığı bir saldırıdır.... Halen bu "kesintisiz saldırısı" taktiği sonucu kesin zaferde ulaşacağına inanıyoruz.

Bu savaş çok sayıda sivil halkın ölümüne yol açtı. Neden?

ABD emperyalizmi, El Salvador'da kukla rejimin desteğiyle halkımıza karşı korkunç bir savaş başlattı. Bu iki şekilde yürütülüyor, devrimci hareketi ezmek ve sivil halka terör estirmek yoluyla gerillaların sosyal dayanağını yok etmek. Bu felsefede insanlık suçuna sınır yoktur. Biz bir kırama karşı savaşıyoruz. Sadece geçen yıl, çoğu kadın, çocuk ve yaşlı olmak üzere, 30 bin kişi öldürüldü. En çok gerillaların güçlü bir şekilde destek verdiği yerlerdeki halkın hasara uğruyor. Onlar, sadece gerillaları tecrit etmek edebilmek için bütün halkın katletmekten kaçınmazlar.

Bugün çoğu kadın, çocuk ve yaşlı olmak üzere 600 000 ülkenin iç kısımlarındaki kamplardadır veya dış ülkelere kaçmıştır.

ABD, bütün 1900 yılları boyu Orta Amerikada büyük ekonomik çıkarlar elde etti. Bir kısım orta Amerika Ülkelerinde ABD, halkın hareketlerini bastırmak için direk kendi güçleri ile saldırdı. 1930 yılında Nikaragua ve 1950 yılında Küba'daki gibi. Buna El Salvador'da başvurmak zorunda değildi. Bunun yerine, birbirini izleyen askeri darbeler sonucu ülkenin politikasında etkin oldular.

Ülkede daima derin Sosyal gelişimler ve ekonomik eşitsizlikler mevcut oldu. Ve 1970 yılında değişik gerilla hareketleri kuruldu. ABD cumhurbaşkanı Carter, kendi döneminde toplumsal huzursuzluğu yatırtmak için ekonomik yardım bir baskı aracı olarak kullanıp, El Salvador hükümetini bir takım reformlar yapmaya zorladı.

Reagan hükümeti ise bunu bur askeri sorun olarak görüyor. Onlara göre Sovyetlerden yönetilen gerillaları kırmak gereklidir.

ABD nin El Salvador'a yerleştirdiği 50 kadar danışmanı vardır.

ABD nin isteği üzerine bu yılın mart ayında bir genel seçim yapıldı. Bu genel bir halkın ayaklanması engellemek için yapıldı. Hristiyan Demokratlar ve Napoleon Duarte, bununla durumlarını üçlendirdi, seçimle iş başına gelmiş bir hükümet olmak saygılılığını kazarmak umudundaydalar.

Fakat Hristiyan Demokratların dışında sadece aşırı sağ seçimlere katıldı. Diğerleri ise, savaş halindeki bir ülkede seçimlerin demokratik ve özgür olmayacağı savıyla seçimleri boykot ettiler. Ve sonuç olarak, Hristiyan Demokratların güçlenmesi yerine, sert yanlısı sağcı güçler iktidarı alırlar.

Sağcı iktidarın gelişimi, ülkedeki dumru tayin edici bir şekilde değişti, di mi?

Büyük bir propagandası yapılan seçimler, emperyalizmin stratejik hesaplarının içerisindeydi. Onların temel stratejisi ise askeridir ve halkın kırmak içindir. Seçime onlar pasifleştirilmek diyorlar. Bu polikiya halkın kandırmakta dahildir. Örneğin toprak reformu karikatürü bir fiyasko oldu.

Seçim onların savaş ilan etmelerine bir etken oldu. Bu eski, denenmiş bir taktiktir. Bu yolla, kukla hükümete meşruluk kazandırıp, uluslararası konumu güçlendirerek, iç siyasetlerini daha geniş bir şekilde uygulama fırsatını aradılar.

18 yıldır El Salvador'da kukla hükümetler değiştiriliyor. Onlar, darbe ile iktidarı alıp, Kongreler toplayıp, acele kanunlar çıkararak yüzeysel bir istikrar sağladılar. Ne zaman bu gruplar işlerine yaramadı, yerlerine yeni leri getirildi.

Bu yüzden, gelişmeler alışılmış şeyledir. Yüzeysel istikrar onların kârınayıdı. Bu yılın 28 Martında böylesi bir seçim yapıldı.

Bugün iktidarı alan grup, birbirini izleyen diğer yönetimlerden farklı mıdır?

Son yeniden gruplaşmalar sonucu, toplumun en gerici kanadı, seçim aldatması sonucu piyasaya çıkararak yerlerini aldılar. Gericilere ve Faşistlere Örgütlenme propaganda ve idiojik şe killenmesiyle gerçek faşistler-simdi ki iktidarda yer almışlardır. Ordu, güvenlik kuvvetleri, askeri ölüm birlikleri ve "Beyaz El" adlı faşist ölüm çeteleri hükümet mekanizması içeri sindedirler. Başlangıçta bu böyle düşünülmemişti. Bu gruplar politika ve ordu içerisinde güçlü olmalarına rağmen Hristiyan Demokratlar da vardı.

Hristiyan Demokrat'ların bir kesimi, hükümette yer alabilmek için emperyalistlerin ve ordunun çıkarları doğrultusunda hareket ediyorlardı. Şimdi onlarda yok. Faşistler tüm iktidarı almış durumdalar.

Sağcı partilerin iktidarı almasından bu yana, anlaşmalar konusunda herhangi bir değişiklik oldumu? Onlar, gerillaları bir kaç ayda yok edeceklerine söz vermişlerdi?

Anlaşma sorunu çift taraflıdır. Bir değeri olan, adil bir politik çözüme varız. Bu iktidardaki grup anlaşma imkânlarını ortadan kaldırıyor. Hristiyan Demokratlarda bizimle anlaşmak istemiyorlardı. Bunlar daha da isteksizdirler. Seçim karikatürü soruların çözümünü kolaylaştırmadı, aksine daha da karmaşık yaptı. Bu, FMLN nin görüşlerini değiştirmesi yüzünden değildir. Sağcı hükümet çözümü zorlaştırdı.

BARIŞ MÜCADELESİNDE SOMUT VE GERÇEK BİR YOL İZLENMELİDİR

Zirav

Atom silahlarının üretimi büyük bir hızla artıyor. Tüm insanlığı tehdit eden bu silahlanmaya karşı da kitlelerin tepkisi giderek büyüyor. Son bir yıl içerisinde, Avrupa'nın önemli merkezlerinde yüzbinlerce insan atom silahlarına karşı gösterilere katıldılar.

Emperyalistler, başta ABD olmak şartıyla barış hareketlerinin giderek yaygınlığından dolayı oldukça huzursuzdurlar. ABD ve yandaşları, silanmanın gereğine artık kitleleri rahatlıkla inandıramıyorlar. Bu yüzden bir "Sovyet tehdidi furyası" koparıyorlar. Bunun için de tüm imkanların seferber ediyorlar.

Bu "Sovyet tehdidi" yalanı son zamanlarda provakatif düzeylere vardi. Ayıldır İsviç basını, İsviç kıyılarında Sovyet denizaltısı arıyor, Sovyetlerin İsviç'i işgal etmemi planladıklarını yazıyorlar. Uluslararası basın tekeliyi aynı yalanı, hızla yayıyorlar. Haya-li denizaltıları ile gerginliği, Sovyet düşmanlığını alabildiğine körükliyor-lar. Şüphesiz bu provakasyonlar altın-da ABD emperyalizmi ve onların gerici ittifakçıları vardi. Bu yolla, İsviç'i silahlamaya zorluyorlar, hatta NATO içerisinde çekmeye ve dolayısıyla uluslararası gerginliği artırmayı amaçlıyorlar.

Oysa "Sovyet tehdidi", emperyalistlerin uydurduğu bir yalandır.

Tabi başta ABD olmak üzere, emperyalistler bu propagandası ile yetimmiyorlar. Barış hareketinin yükselmesi sonucu, "barış sever"de geçmeye başladılar. Barış için mücadeleyi saptırmak için hatta "alternatif" barış örgütleride oluşturuyorlar veya bu eğilimleri desteklemektedirler. Avrupa'da kurulan ve kısa adı END olan bu örgütün amacı budur.

Bu örgüt, geleneksel barış komite-lerinin Sovyetler'den idare edildiğine dair bir kampanya başlatmış, onları "taraf" örgütü olarak tanıiyor.

Nedir taraf olmak? Gerçeklere gözle-rini kapatarak "tarafsızlık" yapılamaz. Sovyetler Birliği halkın devletidir, tekeli sermayenin değil. Halkın çıkarını savunan herkes bu taraftadır. Halkın kurtuluşu olan sosyalizm, halkı yok etmek için silahlamıyor. Sovyetler Birliğinin silahlanması sadece bir savunmadır. Eğer sosyalist ülkeler atom silahları yapmasaları, belki bir atom savaşı çoktan çıkmıştır. Sosyalist ülkeler silahsızlanma için yılmaz bir mücadele veriyorlar. "İlk atom silahı kullanan biz olmayacağız" sözünü Brejnev tüm dünya ya duyurdu.

Sovyetler'in bu çabalara karşı ABD, "sınırlı bir atom savaşı"nın ola-sılıkları için propaganda yürütüyor. Yine ABD bu "sınırlı atom savaşı" stratejisine uygun olarak Avrupa ve Sovyetleri böyle bir savaş meydanına cevirmeye çalışıyor. Avrupa'ya yerles-tirilen orta menzilli atom roketleri ve onlara karşı yürütülen mücadele

bunun içindir. Bu tepkiler sadece halkın değil, her sınıf ve tabakadaki yiğinla insanındır da.

ABD, Faşist Cuntanın kanlı çizmeleri altında Türkiye ve Kürdistan'da atom silahları ile dolduruyor.

Bütün bunlara karşın "tarafsızlık" hedef ş@studentmactan başka bir şey değildir. Barış ve silahsızlanma için mücadele edenler Sovyetler Birliği ve ABD yi, ayın kefeye koyamazlar.

Bir kısmı "barış araştırmacıları"nın ise ilginç bir teorileri var. Bu baylara göre barış ve silahsızlanma mücadele iki aşamalı yürütülmeliydi. Önce sosyalist ülkelerde (Onlarımın deyişiyle Doğu Avrupa ülkeleri) insan hakları ve demokrasi için mücadeleyi kapsamış. Eğer bu ülkeler demokrasije dönmiş olsalar, o zaman barış mücadeleşine yeni ufuklar açılmış.

Bu, barış için mücadeleyi baltalamak ve silahlanmayı haklı çıkarmak için başka bir gereklidir. Barış değil, he-

def alınan doğrudan doğruya Sosyalizmdir. Tüm insanlığı yok edebilecek olan bir atom savaşına karşı verilecek mücadelenin önüne anti-komünizmi, hemde barış adına çıkarmaktır.

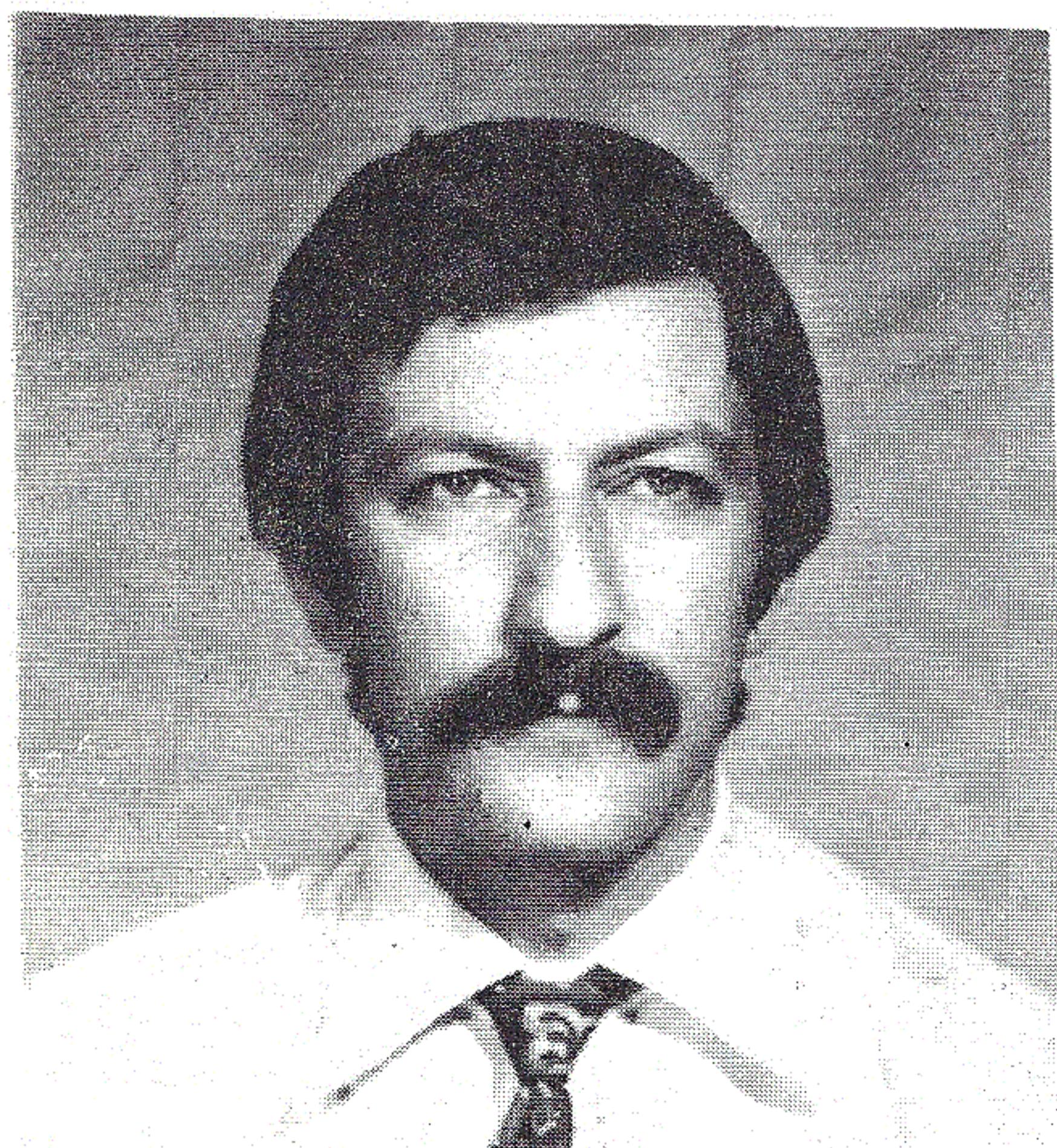
Her şeyden önce bu baylar Sosyalist ülkelere barış taşımak zahmetinde bulunmasınlar, bunu kendi ülkelerde yapsınlar. Barış Sovyetler Birliği'nin, kuruluşundan beri devlet politikasıdır. Sadece bu yılın mayıs-temmuz ayları arasında 60 milyon Sovyet vatandaşı barışla ilgili 20 bin toplantı, yürüyüş ve diğer eylemlere katıldılar.

Barış ve silahsızlanma için verilen mücadele ABD emperyalistleri ve ittifakçılarının planlarını ve hedeflerini kesin bir şekilde açıkça çıksamadan verilemez. Her silahı olanı değil, silahlamayı zorlayanı diğerlerinden ayırmalıyız. Savunmak için silahlanma değil, saldırmak için silahlananla mücadele etmeliyiz. O zaman gerçekten, doğru bir mücadele vermiş oluruz.

Tabi çocukları, aç olduğunuzu biliyor. Fakat sizleri koruyabilmek için biz askerler kendimizi formda tutmalıyız.

SIN'ET Ü ÇAND

TÊMÛRÊ XELÎL

Rexne-xwerexne:

DERHEQA HELBESTVAN Ú 'HELBESTVANADA'

Vê demê di nava gelê me da nivîskar û helbestvan peyda bûne. Eva yeka di hêlekêda başe, di hêlekêda jî-xirabe. Vê gotarêda ezê ser mesela helbestvana û "helbestvana" xeberdim, nêta xwe bêjim û eger ez cî-cîna şas bibim, min bîborin û werin em di rüpelên rojnem "Roja Nu" da dîskûsia (gotebêja) dûr û dirêj vekin.

Hetanî niha nava gelek pirtûk, kovar û rojnemên kurdî da helbestên xweşik û ên ne xweşik derdi Kevin. Lî tiştek baş eyane, ku ew helbestvan, ê ku helbesteke pir xweşik nivîsand, nikare helbesteke pir sist binivîse. Herweha ew helbestvan, ku helbesteke pir sist jî nivîsi jî, nikare helbesteke pir xweşik binivîse.

Nivîsara helbestên kurdî, eger ew helbestin, tiştekî pir qenc û pake, hînek xorten kurdayî nugihîştî destpê dîkin dinivîsin û xweş jî dinivîsin. Bo nimûnem em bêjin, wekî li Ermenista na Soviêt xortekî bi navê Torinê Ozman heye, ku bi pêşê (sinet) xwe paleye, lî qeydê meyi sosialistî, aqil-bendîya, tu tebiyetê daye wî û herweha, hunurê wî ew kirine helbestvanekî hêja. Hela bixwînin, ka xortekî çawa bal me heye, zêñ û zîrekîya wî nava van xetada tê xuyakirin.

Wan, ku hêsa gazanc diki, naçê xwar, Ew zevîya, ku text-bexte, nabe ar, Ew qenciya, ku nemerda kir, dibe qar, Ser milê te seri heye, tu xwe neke xweliya sar.

Hînek mirov hene, ku nizanin, wekî nikarin binivîsin û dinivîsin, têr jî dinivîsin. Eva yeka tenê di hêlekêda kêmâsiye. Gerekê an alîkariya wî bi-

kin, eger hînekî şureta wîye nivîsan-dinê heye, an jî, eger, çawa dibêjin, barê wîda tiştek tune, bi maqûlî jêra bêjin: "heval, tu him xwe didî çerçerê, him jî-xwendevana". Lî ew mirovân, ku zanin, wekî nikarin binivîsin û dini-vîsin, ev yek dubare kêmâsiye, mirov dikare bêje, ku zinêkarîye, çawa dibêjin, ew helbestvan ser pişta gelê xwe kapa dilîzin, ew jî kapêni bi deq (bi gulle, qerqeşûn). Ji bo çi dinivîsin? Bes bona peydakirina navekî bê namûs û bê şeref.

Hînek helbest hene, ku helbestin, lî sistin, motacê (hewcê) "şidandinê". Lî hînek helbest jî hene, ku ne helbestin, bes tenê gotinin, ku dane pey hev û rêz bûne. Derheqa vê yekêda geleke bi ciwar gotîye hozanê kurda-Bavê Wazê. Ew dibêje, ku çend helbestva-nen me vî awahî dinivîsin:

*Mişk ji gulê derket mina bû,
Min gêzi hilda da dû,
Lî ew idî unda bûbû,
Ax, Kurdistana min kuda qû ?*

Axîna van mirova li wana naê, lî li Kurdistanê tê. Bi vir û derewa dixwezin qedir û humetê dest bînin. Hînek mirov jî hene, ku 20 salî dinivîsin, lî helbesten wî hîç ciya çap nabin, ji ber ku an sistin, an jî "dostân" wî tunene, ku çapkin. Lî hema qulixa wî bilind dibe, ewî tirê ser serê wî stu-riî mîra şîn dibin. Dest pê dike me-cala çapkirinê peyda dike û çap dike. Hema mecalâ weşandinê jî ku hebe, idî kolozê kalikê xweyê beg (ku wek wî kî sî gel jîye) got dike, hîç helbesta naxwîne, herro dike fîte-fît (fîtandin karê wîye, ne helbest) û têr dinivîse. Û difikire: "heyran, qulixa min heye hevalê min hene (ên wek wî qelp) ez jî geleka baştin dinivîsim, pez-dewarê bavê min jî hene, idî çi ma kêm, wele ez iro betalim, ezê têr binivîsim".

Ü çi dinivîse :

*"Gundê me şêne, feleke fêne, eme lêne,
Wax, ezi nexweşim, jinê ca çend sêva bîne".*

An jî :

*"Gundiê me xebatkarin, gundiê me sinetkarin,
Malê me rex hevin, em xwera têr dikenin".*

Mirovê vî awakî kubar dibin, ku kur-mancî zanin. Lî bes tenê kurmancîya gundê xwe zanin. Di hêlekêda jî, zane-bûna zimanê kurmancî, ji bo nivîsara helbesta, nivîskane (seqete), eva mî-nîmûme. Lî hînek mirov jî, ku zîmkâî û biçûktîeda kurmancî nizanibûne, xwe pê êşandine, fêr bûne, xizmeta ge-lê xwe dike, dinivîsin û pirtûkên wan bi rûsî, ermenî, kurdî çend ciya çap dibin. Eva kiriyameteke pir mezine. Mirovî usayî jêhatî helbestvanê meyi navdar Mîkaêlê Reşide, ku dibêje :

*"Milet kulikê reng-rengine,
Ü her miletik bîna xwe tîne".*

Nava van du xetada, hilbet, filo-sofîa heye. Bîna mîleta dîghîje hev, û cihan bînxweş dibe. Vira herweha ew fîkir tê belûkirinê, ku dewranê bê, ku hemû mîletê bîghîjne hev û bibine mîletek. Dêmek, eger usa bibe, cihan wê bê hewas be, wê tenê bînek ji wî mîletê bê.

Belê, bal me helbestvanê pir hêja hene, wek Qaçaxê Mirad, Şîkoê Hesen, Fêrikê Üsiv, Tosinê Reşîd û gelekê mayîn. Ji wana her yekî bîna mîletê me tê û bîn bi awakî xweşin. Lî hînek bîn jî hene, ku bîna wan cihêye, bîna xwe şik xweştir nakin, lê hela serda jî ew bîna xweş xweştir dîkin. Ü ewana bi hostatiya xwe rex helbestvanê mezin -wek Goran, Cegerxwîn, M.E.Bozars ilan, Dilzar, Ebdule Paşêw dimeşin. Ewana di hêlekêda dîghîjin hev-wek hêla nivîsara helbestada, lê hêlekêda jî hev cihêne- wek hêla bîr û bawarîê jîyana sosialîê. Helbestvanê Soviêt-istanêyi kurd pesnê welatê xwe û jîya na xwe didin, lî ên der (ên kurd) bi piranî halê (rewşa) Kurdistana xweda xengînin û ji lewra bûne helbestvanê mezin, şorişer û pêşmergên Kurdistana.

Bona bê ber çava hunerê helbestva-nen Soviêtistanêye kurd, em ji helbes-tîn her helbestvanekî çend çarxeta bî-nin.

QAÇAXÊ MIRAD

*Hey gelen, gelen,
Ürt te bigele
Çi mîletê kurd
Bûyi teşgele.*

FERİKÊ ÜSIV

*Quru û dêwr û sal-zeman,
Heyrî bengzê te ez mam,
Kurdîm, kuyî, Kurdistan,
Wey dil û bindesta min...*

ŞIKÊO HESEN

*İro nav û dengê me
Girmîne li dinyaê,
Dijmin ditiye rengê me,
Poça wî pêra naê.*

TOSINÊ REŞİD

*Hîv sinîya zîve
Tîjî bi xişrê
Xanzad xatûnê
Ü dardakîri
Hîviye: kengê
Xweyê wanê bê.*

Em gotî ji iro pêva xwe diha zef bidine naskirinê bal gelêncihanê. Bona vê yekê gereke em helbesten hozanen xweye baş bi zimanê cihanê (çend zi-mana) bidin wergerandin. Cihan wê bi-xwîne, me nasbike û wê bizanibe, ku em kêne, ji ku têr û çi dixwezin. Û em gerekê helbesten hozanen cihanêyi mezin ji wergerînine kurdî, ku gelê me nasiya xwe bide çanda cihanê û wek wê pêşda here.

Dêmek werin em xwe û xelqê û xwende-vana nexapînin, werin em gotinê vî awakî nebihê: "Wello ezê kurê xwe bi-kime helbestvan", an jî "Heyran, ez helbesta dinivîsim, lê nikarim bixwînim", Ez iro betalim, ezê xwera çend helbesta binivîsim".

Ewê, ku helbesten baş dinivîsin, ka-re. Ewê, ku hiç nanivîsin, ne kare, ne jî zyane. Ewê, ku xirab dinivîsin, zyane. Wekî usane, eger em karê nadîn pêşketina lîteratûra xwe, werin em qe zyanê jî nedine gel.

Devrimci Sanatçı Yılmaz Güney

Mahmut Baksi

Temmuz ayı başlarında, İsveç'in Sosyal Demokrat yayın organı, 400.000 trajlı "Aftonbladet" Gazetesinde, Kürt gazeteci ve Yazarı Mahmut Baksi'nin Yılmaz GÜNEY ile ilgili bir yazısı yayınladı. KOMKAR'ın 4. Kurultayını da içeren Baksi'nin bu makalesini Türkçe ye çevirerek okuyucularımıza sunuyoruz :

"Mayıs ayı ortalarında Almanya'daki Kürdistanlı işçilerin Örgütü "KOMKAR"ın 4.Olagan Kongresine çağrılmıştım. Bir kaç gün süren bu Kurultayda kendi mi ülkemde hissettim.

Kongrede delegeler ve konuklar arasında yillardır göremediğim çok sayıda eski arkadaşlarla rastladım. Bu bennim için unutulmaz bir anıydı. Kongre Kürt politikacıları, sanatçıları, sendika liderleri, işçi, yazar ve şairle riyle doluydu. Kendilerinde gördüğüm tek değişiklik dışsal görünümüldiydi. Yılların keskin ve ağır yükü bir bıçak gibi iz bırakmıştı hepsinde. Saçlar ağırmış, o eski canlılık, gülçe yüz kaybolmuştu. Kolay değil Kürt olmak, Kürt sorunuyla uğraşmak, yılları devirmek... Ama yıllar, anılar, sıkıntılardan bir tek şeyi değiştirebilmisti kendilerinde; bağımsız ve özgür bir Kürdistan'a olan çelik inançlarını... Tıpkı benim gibi. Evet, onlarda benim gibi ilerde kurulacak Kürdistan'ı görüyorlardı. Yılların, bu inancı yükme, silmeye gücü yetmemiştir... yemeyecekte.

Bu Kürt yurtsever ve ilericilerinin çokları Türkiye'deki faşist askeri cunta tarafından aranıyorlar. Türkiye ve Kürdistan onların afişleriyle dolu. Cunta başlarını istiyor.

Ben bu yiğit ve yurtsever arkadaşlarla Kürdistan sorununu tartışırken, Kürt rejisörü ve sanatçısı Yılmaz Güney'in "YOL" adlı filimiyle Fransa'da "Cannes" film festivaline katılacağı haberini aldım. Olay açımızdan son derece önemli ve sevindiriciydi.

Bundan kısa bir süre önce faşist cuntanın ölüm saçan zindanlarından kaçmayı başaran Güney, filmi daha zindan dayken gerçekleştirmiştir. Film daha çok Kürt halkın insanlık dışı durumunu, yaşamını konu edirmiştir. Kürtçe ve Türkçe çekimi yapılmıştı film. Festivale katılan gözlemler, "YOL"un

mutlaka dereceye gireceğini önceden biliyorlardı. Bu nedenle Türk basının da Yılmaz Güney'e karşı günlerce süren bir çamur atma kampanyası başlatılmıştı. Türk gazetecileri, "Cannes" te Yılmaz Güney'in can güvenliğini "KOMKAR" militanlarında sağlandığını öne sürüyorlardı. Askeri faşist cunta filmi durdurulmasını ve Fransa hükümetinde Güney'i de Türkiye'ye vermesini istiyordu. Çünkü faşist generaller, Yılmaz Güney'in kendisini Kürt rejisörü olarak tanıtabileceğini ve bundan böyle Kürtçe filmler çevireceğiini iyi biliyorlardı. Şimdiye kadar çeşitli Türk hükümetleri, Kürtçe filmlerin çevrilmesini zindanlarla, işkencelerle engelleyebilmişlerdi. Ama bundan böyle artık güçleri yetmeyecekti buna. İşlemediği bir suçtan dolayı, 1975'ten bu yana karanlık zindanlarda yatan Yılmaz Güney, artık bu zindanları delmiştir.

Yılmaz Güney'in başarısı, aldığı ödül, kendisini Kürt olarak dünyaya tanıtmayı, yalnız Türk cuntasına atılan bir tokat olmakla kalmadı, aynı zamanda, Yılmaz Güney'in uzun hapis yillardı sırasında, kendisinin isteği karşılık, kendisini Türk olarak tanıtan yurt dışındaki türk aydınlarına ve onların dostlarına da sert bir tokat oldu.

Yılmaz Güney, uzun yillardır kürtle rin ve türklerin idolu olmuştur. Çoğu çevrelerin, aydın geçmişen kişilerin başaramadığı, yanaşmadığı, cesaret edemediği direnmeyi gelenekselleştiren büyük bir halk rejisörü ve sanatçısıdır. Kürtler onun bir kurt olduğunu başından beri biliyorlardı. Yılmaz hiç bir zaman bu gerçeği saklamadı. Bunu hep savundu.

Yılmaz Güney'in yüzbinlerce fotoğrafı gençlerin, işçilerin, köylülerin evlerinde, yatak odalarında, kahvelerde asılıdır. Marlon Brando ve Humphrey Bogart gibi büyük bir idul olan Yılmaz Güney, kendisine son derece güvenlidir. Sevilmeye, aranmaya değer bir kahraman... Ama şimdi asılan o resimler inmek zorunda generaller buyruğu... Duvardaki resimler bundan böyle gönüllere asılacak... Hepsi bu kadar.

Yılmaz Güney, Kürt halkın varlığı

ni inkar eden resmi Türk propajandasını ezmeye, mahkum etmeye karar vermiş tir. Ve Yılmaz bu kararını yerine de getirdi. "YOL" filmi 1.liği aldı ve cuntanın da korktuğu gibi, Yılmaz kendisini dünyaya Kürt sanatçısı ve rejisi olarak tanıttı.

Böylece Yılmaz Güney, bir çok Kürt kökenli sanatçının yaptığı gibi, kendi halkını, kimliğini ve varlığını inkar etmedi... Tam tersine bunu savundu; diğerleri gibi küçülmeli, tarihe ihanet etmedi. Sanatçıyı destekleyen bir devlet olmadan da, uluslararası ödüllerin alınabileceğini ispatladı Güney. Esas gücün devletten değil, bağlı bulunduğu halkın gücünde olduğunu herkese gösterdi.

Ödülden sonra Yılmaz Güney bu dönerlere, halkını inkar eden korkaklara söyle seslendi: "Beni kimse satın alamaz. Ben gücüm ve başarımı halkımdan alıyorum..."

Belki, hep kendi filmlerimi kendi dillerinde kendi sanatçlarıyla korkusuzca seyreden İsveçliler, Amerikalılar, Fransızlar Yılmaz Güney'in Cannes'te büyük bir başarı kazamasının, Kürt halkı açısından ne denli önemli olduğunu kavrayamazlar. Unutulmasın ki, Güney'in elde ettiği başarı, aldığı ödül yalnız kendisine değil, aynı zamanda özgürlüğü için yiğitçe çarpışan Kürt halkına da verilmiştir.

Bu nedenle Kürt halkı, Yılmaz'ın bu uluslararası başarısını gönülden kutluyor. Özellikle Yılmaz'ın aldığı bu ödül, bugün kültür ve tüm varlığı sömürgeci ve işgalci devletler tarafından tehdit edilen Kürt halkı için son derece önemlidir.

Batılıların bunu daha iyi kavrayabilmeleri açısından, Paul Robeson, Malcolm ve Luther King'in Amerika'da ki siyah halk için ne derece önemli olduklarını anımsatmak yeter.

Dünya Afganistan, Polonya, Arjantin İngiltere, İran ve Irak olayları ile ugrasa dursun, Kürt halkı büyük bir sessizlik içinde özgürlük kavgasını sürdürüyor. Bu kavga hem sürekli, hemde umut doludur. Dünya kamuoyunun pek dikkatini çekmese de amacına yaklaşmaktadır.

Yılmaz Güney'in Cannes'te aldığı başarı bu yolda bir adımdır.

FAŞİST CUNTA PROTESTO EDİLDİ

İsveç Kürdistan işçi Derneği Federasyonu, Türkiye Komitesi, BIRKOM ve İSTİB 2. yılını dolduran Faşist Cunta'yı birlikte protesto ettiler. Bu yürüyüş, bu güne kadar ki en büyük yürüyüş oldu. Bin kişi Yürüyüşte vardı.

Sergelstorg meydanında başlayan mitinge Sosyal Demokrat Parlementer ve İsveç'in Avrupa Konseyi Delegesi (Şimdi Göçmenler Bakanı) Bayan Anita Grädin, cuntanın demokratik güçler üzerindeki baskısı ve işkencelerine degen-

di ve cuntanın mahkum edilmesi gerektiğini söyledi. Yine mitinge Kürtstanlı bir devrimci kendisine yapılan

insanlık dışı işkencelerden bahsetti,

Türkiye Konsolosluğu önünde son bulan yürüyüşte, konsolosluk binası önünde anayasa makedi yakıldı. Cunta protesto edildi.

Eylemde en çok dikkati çeken, birlik ve beraberliğin mücadeledeki önemi oldu. Yaşasın Eylem Birliği silogu spontan bir şekilde atılıyordu.

İsveç düzeyinde, mücadele birliği a-

cısından önemli bir adım olan bu birlik daha geniş kitlelerin mücadele alanına çekilebileceğini somut bir şekilde göstermektedir.

İdeolojik mücadele ve politik dostluk ilkemizdir.

YAŞASIN MÜCADELE ve EYLEM BİRLİĞİ
KAHROLSEN FAŞİZM, EMPERYALİZM SÖMÜR
GECİLİK ve FEODAL GERİCİLİK

KAHROLSEN FAŞİST CUNTA

FİLİSTİN DİRENECEKTİR

S.Rona

4 Haziran 1982 tarihi, Ortadoğu'da askeri ve stratejik üstünlük sağlamak isteyen ABD emperyalistlerinin, İsrail'i Filistin halkına Lübnan ileriçi güçlerine saldırttığı ve saldırının giderek bir soykırıma dönüştüğü tarihtir.

Vaşington'un dünya barışını, yakın ve orta doğudaki gelişmeleri tehdit eden politikasına bağlı olarak, özellikle bölgede toplumsal ve devrimci etkiler yaratan Filistin direnme hareketine, siyonistleri saldırtmasının nedenleri çok yönlüdür.

İsrail'in bölgede ABD'nin çıkarlarını koruma ve toplumsal gelişmelere müdahale hakkını kendisinde bulması, ABD ve İsrail arasında imzalanan stratejik işbirliği antlaşmasının beklenilen sonuçlarındanadır. Saldırıdan altı ay önce Begin'in resmi olarak böyle bir saldırının olacağını ve hedeflerine varmaları halinde ABD ve İsrail'in bölgede askeri ve politik etkinliklerinin oldukça artabileceğini açıklaması hatırlardadır. ABD'nin anında müdahale birliklerinin bölgeye yerleştirilmesi Basra Körfezi'ndeki anti Amerikancı gelişmelere, bölgede emperyalizmi boyun eğmeyen bağımsız ülkelerde müdahale ve buna bağlı olarak ABD'nin çıkarlarına hizmet edecek yeni eksenler yaratma (Misir, Somali, S. Arapistan, Türkiye, Irak, Ürdün). Yakın ve orta doğuda ulusal kurtuluş hareketlerine ve Sovyetler Birliğine karşı bu planının adım adım uygulanmaya konusunu gerektiriyordu.

Bu plan çerçevesinde Lübnan'a yapılan ve işgal hareketinin hiçbir uluslararası anlaşma normuyla durdurulmaması dikkat çekicidir. Bu saldırısı ile birlikte siyonist ordu ve onların isıran köpeği durumundaki Falanjistlerin bölgede kesin bir hesaplaşmanın işaretlerini veriyordu. İlk adımda Filistin ve Lübnan yurtsever güçlerinin oluşturduğu direniş cephesi tasfiye edilecek ve arkasından Camp David anlaşmasının Araplara dayatılması Arap ulusal kurtuluş hareketinin tüm kazanımları ve bir dizi Arap ülkelinin bağımsızlığı tehdit edilerek boyun eğdirilecekti. Bu oldu-bitti politikasının başarılması halinde ABD, kendi çıkar bölgeleri olarak adlandırdığı orta doğuda rahat at koşturacaktı.

Leonid Brejnev'in, ABD ve İsrail'i uyaran mektuplarında "yakın doğuda olanlar, Sovyetlerin güney sınırını ve SSCB'nin çıkarlarını tehdit etmektedir" deniliyordu.

Filistin direnme hareketinin, Arap halk kitleleri üzerindeki sosyal-devrimci etkilerinden korkan gerici Arap yönetimlerinin, saldırısı karşısında alçaklığa varan duruşları ise, ABD ve İsrail'i daha da cesaretlendirdi. Saldırıda ABD'nin rolünü ya inkar eden ya da muğlak karar ve demeçlerle geçitirmeye kalkan Arap gerici yönetimlerinin emperyalizmle ve siyonizmle kadar birliği yaptıkları ve bu uğursuz bağlaşılığın Filistin ve diğer Arap

halk hareketlerinin temel düşmanları olduklarını daha da açıkça çıkarttı.

Yaser Arafat'ın "Sovyetler Birliği'nin her zaman yanımızda olduğunu ve olacağımı bir kez daha belirtmek isterim, ve o mücadelenin bu getin ve zor dönemde gösterdiği kararlı destekle bunu kanıtladı. Özellikle, Leonid Brejnev'in gösterdiği dayanışmanın altını çizmek isterim. Bu dayanışma Sovyetler Birliği'nin Filistin Arap halkın mesru ulusal haklarının savunması ve destekindeki kararlı tavrinin bir göstergesidir. (Yaser Arafat 23.7.1982) Sözleri bu gerçeği açıklamaktadır.

Sovyetler Birliği'nin ve diğer dost güçlerin etkin çabaları sonucudur ki, İsrail'i politik olarak uluslararası düzeyde şimdiden kadar eşi görülmek bir tecrit çemberi ile karşılaştırdı.

Sovyetler Birliği'nin bu etkin politikasından somut sonuçlarını görmek istemeyen bir kısım Türkiye'li grupların tavrı ise, onların anti-Sovyetik, miliyetçi tutumlarından ve politik körlüklerinden ileri gelmekte dir.

Vaşington'un militarist saldırularına olanak yaratmak için Lübnana yönelik Tel-Aviv saldırısındaki amacın, Filistin-Lübnan yurtsever halkın gerçekleştirdiği ittifakı parçalayıp etkisizleştirmek, Lübnan'da kendisine bağlı İsrail tipi bir yönetim gerçekleştirep ardından ABD ile "dostluk ve stratejik işbirliği antlaşmasıyla, ülkeye çevik kuvvetleri yerleştirerek Suriye ve benzer ülkeleri kuşatmaya alıp Camp David antlaşmasını kabul ettirmek, Filistin halkına ABD ve gerici Arap ülkelerinin, Filistin halkın bağımsız devlet kurma hakkını yok etmeyi hedefleyen "Özerkliği" kabul etmek olduğu tüm dünyaca kabul edilmektedir. Bu oldu-bitti politikasını gerçekleştirdiklerini sanan İsrail ve Vaşington'un amaçlarına varmaları olasıdır.

Bölgeye yönelik saldırının birinci aşaması sayılan Lübnan topraklarının işgali ve Beyrut'un kuşatılmasıyla ve Filistin direniş hareketinin, Lübnan halkın daha fazla imhasını önlemek için Beyrut'u boşatma kararı Filistinliler için herşeyin bittiği anlamına gelmediği gibi ABD ve siyonistlerin düşünülen anlarda planlarını başardıkları anlamına gelmez.

Her şeyden önce, siyonislerin geniş leme-işgal politikası İsrail için güvenlik değil, artan bir güvensizlik getirmiştir. İsrail'in genişleme ve askeri kazançlarını koruması, muazzam paralara, askeri malzemeye, en önemli insan kaybına ve halkın sefaletine mal olmuştur. Bunun bilincinde olan kitleleri beşyüzbinlere varan yüryüşülerle savaşa karşı Tel-Aviv sokaklarını dövmektedirler. İsrail'de bugün toplumsal huzursuzluk gittikçe artmaktadır. Ordu'dan ayrılmalar, ve rilen kararlara uymama, Sharon ve Begin'in cezalandırılması için yükselen sesler tüm İsrail'i sarmıştır.

Barış talepleri karşısındada uzlaşmazlık ve Birleşmiş Milletler kararlarını uygulamayı sürekli redediş ilkeyi politik olarak tecrit etmiştir.

İsrail B.M'e üye devletler arasında en çok mahküm edilen ülkedir. Hatta İsrail'in B.Milletlerden çıkarılması için ciddi çalışmalar yapılmaktadır.

Bu işgal altındaki bölgelerde gösteriler neredeyse günlük olaylar haline gelmiştir. Filistinlilerden uluslararası haklarını verecek adil ve kalıcı bir çözümden başka her türlü çözümü reddeden yiğinların savaşkanlığı sürekli artıyor. Arap yiğinlarının Filistin halkıyla etkin dayanışması, FKÖ'nün dünya çapındaki saygınlık ve etkisi ise giderek daha da büyüyor.

FİLİSTİN DİRENME HAREKETİ İÇİN YENİ BİR DÖNEM

Filistin direnme hareketi için bir mücadele döneminin açıldığı muhakkaktır. Savaş, bugün ortaya çıkan yeni fenomenleri daha iyi, tahlil etmeye, mücadele biçimlerini ve yöntemlerini geliştirmek devam edecektir.

Filistin kurtuluş örgütleri, hareketlerinin taktik ve stratejilerinin geleksel temellerini gözden geçirmek zorunda kalacaklardır. Filistin örgütleri dağılmış oldukları Arap ülkelerindeki kitlelerle daha etkin ilişkiler geliştirecek, bu ülkelerin iç politikasında bir unsur rol oynayacaklardır. Arap ulusal kurtuluş hareketinin en amansız düşmanları olan emperyalizm, siyonizm ve Arap gericiliğine karşı daha örgütlü ve etkin mücadele biçimlerini geliştirecekleri ise kesindir.

Vaşington'da formülle edilen ihanet antlaşmalarının, Arap halklarının ilerlemeye ve birliğine tüm dünya üzerindeki kurtuluş ve ilerlemeye güçlerine ve bu güçlerin öncüsü Sovyetler Birliği'ne yönelik olduğu, bölge halkları tarafından daha bilyençlice kazanılmaktadır. Bugün orta doğu halkları baş düşman ABD'ye karşı Sovyetler Birliği'yle stratejik ittifakın zorunluluğuna inanıyor ve kararlıca mücadele ediyorlar.

Bu nedenle, ABD, İsrail ve Arap gericiliğinin Filistin Arap halkın kendi toprakları üzerinde bir ulusal devlet hakını ortadan kaldırın, İsrail'in Arap toprakları üzerindeki işgaline hatta işgal alanlarını genişletmesine yassalik kazandırmayı amaçlayan antlaşmalar ve kurtuluş hareketleri büyük tepki duyuyorlar.

Kurtuluş hareketleri, Arap ulusal kurtuluş hareketinin en amansız düşmanlarının, Filistinliler için batı Seria'da ve Gazze Şeridin'de Camp David antlaşmasına ve onun sonuçlarına göre biçimlenerek bir "özümün" Filistinliler ve bölge ilerici güçleri tarafından kabul görmeyeceği, bunun Amerikan emperyalizminin yararına hizmet için oluşturulmuş bir çözüm olduğu, işgal edilen toprakları "İsrailleştirme" yolunda yeni adımları olduğu, İsrail'in gittikçe büyüyen ilhaklar politikası anlamına geleceğini haykırıyor ve reddediyorlar.

Emperyalist talan ve yeni sömürgecilik politikasına karşı duyulan kin ve nefretin bölgeyi saracağı ve halkın öfkesinin patlayacağı günler yakındır.

ROJA NU

ORGANA KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWEDEN

XWEDI : KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWEDEN

ADRES: BOX 4038 141 04 HUDDINGE- SWEDEN

Jİ MEHÊ CAREK DERTÊ BUHA 5 KRON HESAP NO : PG 45 89 80 - 0